

уста той ми събщи, че азъ съмъ ималъ честь да заваря управителя, който, се занимавалъ съ прѣхвърлянието на своитѣ мебели. Това е „по спартански“, но е малко правителствено за нашата епоха\*).

„За да свърша тоя въпросъ за българското съединение, азъ ще прибавя, че двата отдѣлни бюджета съставляватъ прѣпятствие за прѣуспѣванието: въ настояще врѣме тѣзи страни сж много бѣдни, за да могатъ да си позволятъ такова роскошество; общото управление ще намали значително расходитѣ, ще позволи да се направятъ нѣкои производителни изживения и да се завършатъ извѣстни общественни работи.

„Въ 1880 година, когато азъ посѣтихъ Румелия, тамъ биле много възпламенени и мислили само за София, откъдѣто, по видимо, очаквали паролата и дохожданието на мессия. Но поведението на княза, въ врѣме на господарствения прѣвратъ въ 1881, заставило румелиотитѣ да се позамислятъ: повечето отъ тѣхъ --- либералитѣ, т. е. привърженцитѣ на конституционното управление. И портрета на князь Александра, който се намиралъ въ всѣка стая, . . . се оказалъ послѣ прѣврата, обърнатъ къмъ стѣната. Ето къмъ какво доводятъ господарственитѣ прѣврати, даже въ България. — Азъ съмъ убѣденъ, че почти сжщото ще да се извърши сега въ Сърбия, а кралъ Миланъ ще трѣбва да си измѣни своитѣ дѣйствия, ако не иска да му се четатъ днитѣ, които му сж останали йоще да царува.

„Огъ тогава, — необходимостта всѣкога завършва съ това, че става законъ, — князь Александръ измѣнилъ своитѣ възгледи, или понѣ, разбралъ, че не ще може да продължава да управлява, безъ да има поддръжка въ страната. Но това мѣгновенно прѣвръщение да ли е видоизмѣнило чувствата на румелиотитѣ? Азъ не зная, но мисля, че е позволително да се утвърждава, че, ако княза поведе добръ своята ладия, то былъ

\*) Що се касае до мене, то азъ много се очудвамъ на тѣзи нрави а la Цинцинатъ. Нема Линколя не сѣкълъ дървета за желѣзния пътъ, а въ Ховарденъ, нема не виждаме често, какъ Гладетонъ сѣче дърва?